

تلاش دختران تکواندو برای سهمیه

مسابقات کسب سهمیه المپیک در قاره آسیا با حضور ۲۱۷ تکواندو کار طی روزهای ۳۱ اردیبهشت و یکم خردادماه به میزبانی اردن در سالن «کمپینسکی» شهر امان برگزار می‌شود. مهلا مومن زاده در وزن ۴۹- کیلوگرم و ناهید کیانی در وزن ۵۷- کیلوگرم دو تکواندو کار کشورمان هستند که برای کسب سهمیه المپیک توکیو در این رقابت‌ها به مصاف حریفان خود می‌روند. بر همین اساس ملی پوشان تکواندو کشورمان ساعت ۸:۲۵ صبح روز دوشنبه - ۲۷ اردیبهشت تهران را به مقصد استانبول ترک می‌کنند و سپس راهی امان اردن می‌شوند. تکواندو کارانی که به فینال این دوره از رقابت‌ها راه پیدا کنند، می‌توانند جواز حضور در بازی‌های المپیک توکیو را به دست آورند. طبق برنامه اعلام شده، در روز نخست رقابت‌ها (جمعه، ۳۱ اردیبهشت) مومن زاده به میدان می‌رود و در مسابقات روز دوم (شنبه، یکم خرداد) ناهید کیانی با رقیبانش دیدار می‌کند. هدایت این نفرات بر عهده مهر و کمرانی به عنوان سرمربی و فاطمه صفر پور به عنوان مربی است. تکواندوی ایران در بخش مردان توسط آر مین هادی پور و میر هاشم حسینی به سهمیه المپیک رسیده است و حالا در تلاش است با کسب سهمیه در بخش بانوان با نفرات بیشتری راهی توکیو شود.

جام تختی، میدان انتخابی کشتی

چهل و یکمین دوره رقابت‌های بین‌المللی کشتی فرنگی و آزاد جام تختی، به عنوان یکی از مراحل اصلی انتخاب ملی پوشان برای مسابقات جهانی ۲۰۲۱ برتوز به ترتیب روزهای چهارشنبه و پنجشنبه هفته جاری در سالن ۱۲ هزار نفری آزادی تهران برگزار می‌شود. بر اساس تصمیم کادرفنی و با توجه به اینکه لازم است در هر وزن از رقابت‌های جام تختی حداقل دو «منتخب حقیقی» شناسایی شوند، در تمامی اوزان ده گانه، با توجه به قانون اتحادیه جهانی (۲۰ دقیقه)، پس از مشخص شدن نفرات اول تا سوم مشترک، میان دارندگان مدال‌های نقره و یکی از برندگان مدال برنز (کشتی‌گیری که مغلوب دارند مدال طلا شده است)، تک کشتی برگزار خواهد شد تا در کنار دارنده مدال طلا، دومین مدعی هر وزن نیز مشخص شود. همچنین فدراسیون کشتی با درخواست ماموران ضد دوپینگ برای حضور در این مسابقات، عزم خود را برای پیشگیری از معضل دوپینگ جزم کرده و قصد دارد این آزمایشات را در مقیاس بالاتری در این رقابت‌ها به انجام رساند. ناگفته نماند با توجه به بخشنامه مسابقات، برای کنترل و جلوگیری از خطرات کرونا، کشتی‌گیران در زمان پذیرش ملزم به ارائه تست PCR کرونا هستند. از طرفی لیست فرنگی کاران حاضر در این رقابت‌ها در حالی اعلام شده که باز هم خبری از نام سعید عبدولی نیست. کشتی‌گیری که به نظر می‌رسد چالش‌هایش با کادرفنی هنوز ادامه دارد.

اردوی بسکتبال با غیبت چهار ستاره

اردوی تیم ملی بسکتبال ایران در حالی از امروز (یکشنبه) آغاز خواهد شد که طبق اخبار موجود، سه ستاره ایران در آغاز اردوها با سایر ملی پوشان تمرینات را از همان روز نخست آغاز نمی‌کنند. به این ترتیب صمد نیکخواه‌په‌رامی کاپیتان تیم ملی ایران و ارسلان کاظمی که در آمریکا به سر می‌برند و مایک رستم پور بازیکن پست چهار و آرون گرامی پور سنتر تیم ملی بسکتبال ایران با غیبتی چند روزه به تمرینات اضافه خواهند شد. سایر ملی پوشان از امروز در تمرینات حاضر هستند. طبق هماهنگی قرار است این چهار بازیکن با چند روز تأخیر به اردوی تیم ملی در تهران ملحق شوند تا بتوانند این تیم را در دیدارهای پنجره سوم انتخابی کاپ آسیا همراهی کنند. برای برگزاری این دیدارها حامد حدادی نیز وضعیت نامشخصی دارد. این بازیکن جزو اردوشنایان تیم ملی است اما به خاطر مصدومیت و لزوم پیگیری اختصاصی تمرینات، برای حضور در اردو و ترکیب اعزامی به مسابقات وضعیت نامشخصی دارد. تیم ملی بسکتبال برای برگزاری دو دیدار خود در پنجره سوم انتخابی کاپ آسیا ۱۹ خرداد عازم اردن می‌شود. این تیم ۲۲ خردادماه با قطر و ۲۴ خرداد با عربستان دیدار خواهد داشت.

نگاه به دربی از زاویه پرسپولیس

زیبانباشی، اما برنده باشی!

طلسم تساوی‌های دو-دو شهر آور دبالاخره شکسته شد و این قرمزها بودند که توانستند حداکثر امتیازهای این نبرد را به دست بیاورند. پرسپولیس بعد از مسابقه رفت فصل گذشته، در سه شهر آور دم‌توالی به پیروزی دست پیدا نکرد و به سود و سرانجام موفق شد رقیب سنتی‌اش را شکست بدهد. این اولین برد یحیی به عنوان سرمربی در تاریخ دربی‌ها هم بود. نتیجه‌ای که برای این مربی، اهمیت فوق‌العاده‌ای داشت. پرسپولیس‌ها برنده این نبرد شدند و حالا چندان مهم هم نیست که فرم بازی‌شان چطور بود. مهم این است که نقشه‌های آنها برای رسیدن به گنج، کاملاً جواب داد.

آر بار هنوز

اگر به سراسر دقایق دربی‌نود و پنجم نگاه کنیم، به ندرت لحظه‌هایی را می‌یابیم که پرسپولیس در آنها «شگفت‌انگیز» و «فوق‌العاده» ظاهر شده باشد. حقیقت آن است که پرسپولیس در این جدال، یک تیم رویایی و درخشان نبود اما سرانجام توانست با همه امتیازهای مسابقه، زمین را ترک کند. برای تیم یحیی، این تعیین‌کننده‌ترین لحظه فصل به شمار می‌رفت. اگر برنده می‌شدند، صدر را از سپاهان تحویل می‌گرفتند و اگر شکست می‌خوردند، تهدید بسیار جدی استقلال را پشت سرشان احساس می‌کردند. اگر برنده می‌شدند، تا مدت‌ها با آرامش دست و پنجه نرم می‌کردند و اگر شکست می‌خوردند، با یک بحران تازه روبه‌رو می‌شدند در چنین دوره‌های ویژه‌ای، هیچ چیز به جز «برنده شدن» برای پسران گل‌محمدی اهمیت نداشت. تیمی که

چهره به چهره

نگاه به دربی از زاویه استقلال

خوب بودن کافی نیست!

آر باتاری

در یک مقایسه کاملاً ساده، استقلال در دربی نمایش بهتری از پرسپولیس داشته است. آنها بخت‌های گل‌زنی بیشتری به وجود آوردند، پاس‌های بیشتری دادند و در دقایق بیشتری از زمان بازی، مالکیت توپ را در اختیار داشتند. با این وجود درست همان‌طور که فرهاد مجیدی در پایان بازی گفت، برتری پرسپولیس‌ها در این نبرد، ناشی از «تمرکز» بیشتر این تیم بود. تیمی که این هفته در شهر آورد شکست خورد نسبت به تیمی که در نیم‌فصل اول به «تساوی» با سرخ‌ها رسید، پیشرفت قابل توجهی داشته اما این پیشرفت، هنوز کافی نیست و فرهاد، همچنان باید به رقم زدن تغییرات در استقلال ادامه بدهد. در شروع شهر آورد نود و پنجم، آبی‌ها برای رسیدن به پیروزی «مهم‌تر» به نظر می‌رسیدند. این اتفاق تا حدود زیادی طبیعی بود. چرا که شرایط جدول، آنها را بیشتر از رقیب تحت فشار قرار می‌داد. فرهاد حتی قبل از مسابقه هم اعتراف کرده بود که اگر آنها بازنده دربی باشند، دیگر بعید است در کورس قهرمانی لیگ

اتفاق روز

نگاه به دربی از زاویه مخاطب

یک دقیقه داد زن!

تماشای دربی تهران در بسیاری از مواقع، از آن تجربه‌های سخت و روی اعصاب است. وقت تماشای این مسابقه، باید حسابی به اعصاب‌تان مسلط باشید و تا حد امکان از کنترل تلوویزیون فاصله بگیرید. چرا که در هر لحظه، امکان پرت کردن کنترل یا عوض کردن شبکه وجود خواهد داشت! اول از همه، سکوها را از آذی در روز برگزاری شهر آورد فوق‌العاده زشت به نظر می‌رسیدند. این طرح‌های تبلیغاتی واقعا در زشت‌ترین و بی‌سلیقه‌ترین حالت ممکن انتخاب می‌شوند و حتی درهای زیبایی بصری ندارند. با توجه به خستگی مفرط دو

با سپاهان، دلیل اصلی از دست رفتن پیروزی قرمزها بودند، حالا یحیی نشان داد که به خوبی از آن تجربه درس گرفته است. دو تعویض این مربی بین دو نیمه، تا حدود زیادی شرایط را به سود پرسپولیس تغییر داد. اول از همه، سیامک نعمتی بعد از مصدومیت در دیدار قبلی، اصلاً آماده نبود و در جریان بازی، به شدت تحت فشار قرار گرفت. ورود فرجی، تا حدود زیادی قدرت دفاعی سرخ‌ها را احیا کرد. کمال هم با وجود آمادگی نسبی، در انتقال بازی موفق نشان نداد و سرلک در انجام این کار بسیار موفق‌تر از او بود. حتی سومین تعویض سرمربی سرخ‌ها هم موفقیت‌آمیز از کار درآمد. جایی که علی شجاعی خطرناک‌ترین موقعیت گل‌بازی را در دست از روی خط دروازه سرخ‌ها بیرون کشید. بدون تردید، یحیی برنده بزرگ این مسابقه بود. حتی بدون اینکه تیمش، یک نمایش خیره‌کننده را ارائه کرده باشد. البته که پرسپولیس‌ها، کمی هم خوش شانس بودند اما همان‌طور که فرهاد مجیدی در پایان مسابقه اشاره کرد، برتری تیم گل‌محمدی در حقیقت بیشتر از هر چیزی به خاطر «تمرکز» بالای این تیم به دست آمد. آنها عجله نداشتند، به در و دیوار نکوبیدند، سر به هوا فوتبال بازی نکردند و برای سرنوشت‌سازترین لحظه، به اندازه کافی صبر داشتند. همین صبر در زمان مناسب، پرسپولیس را در موقعیت تصاحب یک برتری حساس و کلیدی قرار داد.

به چهره یحیی پس از نواخته شدن صدای سوت داور دقت کنید. این حجم از خوشحالی و برونگرایی آقای مربی از راحتی بعد از رفتن به فینال آسیا هم ندیده‌اید. شاید یحیی هرگز این چنین جدی در حال جشن گرفتن یک پیروزی

زمان دیگری فرصت طلب نشان داده است. تیمی که بارها بهترین فرصت‌ها را به سادگی خراب کرده، این بار از تنها موقعیت جدی‌اش برای رسیدن به پیروزی به خوبی استفاده کرده است. یکر بیبانه، کلیدر رسیدن یحیی و تیمش به خوشبختی بود. به نظر می‌رسد آنها در تحلیل اولیه مسابقه، حتی از تساوی ناراضی نبودند اما در نهایت، با دست‌های پر از زمین مسابقه جدا شدند. اگر تعویض‌های دیر هنگام مسابقه

پرسپولیس در میانه میدان کاملاً مختل شده بود و مهاجمان این تیم، اصلاً شانس برای خلق موقعیت نداشتند. در نیمه دوم مسابقه اما یحیی به شکل هوشمندانه‌ای از این فشار خارج شد و با پرس سنگین از بالا، فشار زیادی به استقلال آورد. حداقل برای چند بار در این نیمه، رشید مظاهری تحت فشار شدید، توپ را به اجبار به بیرون فرستاد و مالکیت توپ را به حریف سپرد. این تنها «نتیجه»‌های نیستند که واقعتاً را به تیم‌ها نشان می‌دهند. اگر بخواهیم تنها به نتیجه‌ها نگاه کنیم، باید پذیریم که تیم فکری یا «تساوی» در دربی از تیم فرهاد با «شکست» در این مسابقه تیم بهتری بوده اما حقیقت آن است که تیم فرهاد، پیشرفت قابل توجهی داشته و اصلاً قابل مقایسه با آن تیم آشفته نیم‌فصل اول به نظر نمی‌رسد. مجیدی توانست یک تحول مثبت در تیم به وجود بیاورد. تحولی که اول در فاز روحی و روانی و سپس در شیوه نمایش تاکتیکی تیم رقم خورده است. با این حال خود مجیدی هم بر این دربی به شکل صادقانه‌ای اعتراف کرده که هنوز به دنبال «مشکل تیم» می‌گردد. قطعاً استقلال با وجود همه ویژگی‌های مثبت، هنوز مشکلاتی دارد. حتی در روزی که مسعود ریگی یکی از بهترین نمایش‌های دوران فوتبالش را پشت سر گذاشته، تیم همچنان در فاز انتقال بازی ضعیف عمل می‌کند. بخش مهم دیگری از مشکل تیم هم، اتفاقاً به خود نیکمت برمی‌گردد.

تیم، تصور می‌شد که این مسابقه سطح چندان خوبی نداشته باشد اما بیشتر از پایین بودن سطح بازی، رفتار بازیکنان دو تیم آزاددهنده به نظر می‌رسید. سیاوش یزدانی و شهریار مغانلو از همان ثانیه‌های اول به پر و پای هم پیچیده بودند و بارها بهم درگیر شدند. تجربه کم داور مسابقه هم، به شدت علیه این بازی عمل کرد. اکبریان استرس بسیار زیادی داشت و مدام بازی را با هر برخورد ساده از جریان می‌انداخت. اشتباه دوم او، مقاومت در استفاده از کارت‌های زرد بود. اگر او در همان دقایق ابتدایی به یکی از ستاره‌های معترض اخطار می‌داد، مجبور نبود تا پایان بازی ایس اعتراض‌ها را تحمل کند. بازیکنان دو تیم بارها وقت بازی را به خاطر اعتراض گرفتند. موضوعی که قبلاً چه در رده ملی و چه در باشگاهی، بارها به ضرر فوتبال ایران شده اما ظاهر از اذهای برای پایان دادن

و نمایش خوشحالی‌اش برابر دوربین‌ها نبوده است. همین تصویر به تنهایی نشان می‌دهد که این بازی، چقدر برای او اهمیت داشته است. گل محمدی تا امروز در قامت سرمربی هرگز برنده شهر آورد نشده بود و می‌خواست به هر قیمتی از این طلسم عبور کند. او به خوبی می‌دانست که این موضوع برایش به یک چالش بزرگ تبدیل شده و مسیر قضاوت‌ها در موردش را تغییر داده است. این شادی در روزی خلق شد که قرمزها استثنایی نبودند، ۱۰ از ۱۰ نبودند و بی‌نقص بازی نکردند اما توانستند به مهم‌ترین هدفشان در این نبرد دست پیدا کنند و صدر جدول را هم از سپاهان پس بگیرند. حالا تیم یحیی دوباره مدعی شماره یک قهرمانی محسوب می‌شود و می‌تواند تا مدت‌ها از امتیاز روحی این برد درخوردار باشد. حالا همه چیز به کام سرخپوشان است. حتی اگر آنها در تک تک لحظات این بازی، فراتر از حد انتظار ظاهر نشده باشند. آنها برنده‌اند و فعلاً این موضوع از هر چیز دیگری مهم‌تر به نظر می‌رسد.

یک بازی کم‌تر نسبت به پرسپولیس و سپاهان، ۱۱ امتیاز با این دو رقیب فاصله دارد. آنها حتی در صورت پیروزی در دیدار معوقه، هشت امتیاز عقب‌تر از این دو حریف خواهند بود. باید پذیرفت که آنها کورس قهرمانی را واگذار کرده‌اند اما هنوز برای ناامید شدن از سرنوشت این فصل باشگاه کمی زود است. استقلال‌ها هنوز بخشی از جدول جام حذفی هستند و هنوز در لیگ قهرمانان آسیا حضور دارند. آنها در لیگ هم باید برای بردن سه سهمیه تلاش کنند. مهم‌تر از همه این‌ها اما اعتماد به پروژه فرهاد است. او هنوز نتوانسته سرمربی استقلال باشد که آن را در شروع فصل خودش بسته است. اگر این اتفاق رخ بدهد، استقلال دیگر به سادگی بازنده شهر آورد نخواهد بود.

برای فرهاد و تیمش در راستای پنهان کردن این شکست باشد. در مجموع نمی‌توان نمره زیادی را برای این مسابقه در نظر گرفت. بازی از جهت‌های مختلف، بازی بسیار ضعیفی بود و وضایف مخاطب‌ها را هم به همراه نیاورد. شاید پرسپولیس‌ها حالا از این پیروزی خوشحال باشند و این، حق آنهاست اما در مورد این بازی، هنوز نقاط تلخ و نگران‌کننده زیادی وجود دارد. اگر دربی ویت‌ترین فوتبال ماست، باید به این ویت‌ترین دست بزنیم و آن را کمی تغییر بدهیم. اگر دربی، مهم‌ترین بازی فوتبال ایران به شمار می‌رود، باید از تکرار این رفتارها در آن خودداری کنیم. این بازی فقط می‌تواند افکت‌های صوتی ورزشگاه را به وجد بیاورد. اگر تماشاگرها هم روی سکو بودند، از تماشای چنین مسابقه‌ای کاملاً ناامید می‌شدند.